

LIGESTILLING FORKLÆDT SOM BARNETS TARV.

Ude i samfundet foregår der for tiden ting og sager, som ikke rigtigt er gået op for Pressen, for hvis det var så, var sæderne i Folketinget blevet varme og ørerne røde på samtlige medlemmer, der uden at have fattet konsekvenserne har vedtaget Forældreansvarsloven.

Reaktionen må komme nu, hvor lovens katastrofale virkninger mærkes på de børn og deres fortvivlede bopælsforældre, som efter skilsmisser eller blot meget korte bekendtskaber kan idømmes en tvungen deleordning, selv i tilfælde hvor den anden part har vist sig helt uegnet til at varetage forældreopgaven. Denne uholdbare situation gælder naturligvis ikke de mere end 70 % af brudte forhold, hvor parterne finder ud af det uden indgriben, men det gælder især de alvorligste 10 %, som udgøres af voldsmænd, alkoholikere, pæofile og folk med psykopatisk adfærd, der terroriserer modparten og kræver bopælsforældremyndighed, ikke af interesse for barnet men af såret forfængelighed.

Det værste er, at det kan få svære konsekvenser, hvis offeret bliver psykisk nedbrudt af truslerne og søger psykologhjælp, som senere kan svække vedkommendes sag. En fortvivlet bopælsforælder, der ikke vil aflevere sit to års barn til en bindegal person, udøver ifølge loven samværschikane og kan miste bopælsforælderretten og få frataget forældremyndigheden. En trussel, der kan lukke munden på offeret. Som der står i fagbøgerne kan psykopater charmere, forføre, lyve, uden at det opdages, at de er ”slyngler, terrorister og dukkeførere”. De udgør 2-3 % af den danske befolkning. Procenten er givet højere i blandt de involverede parter i disse stridigheder. Det burde loven tage højde for, men det gør den ikke. Det har man derimod fået øjnene op for i andre lande. Hvad kan det skyldes? Kedelige dødsfald blandt børn, der har været i modpartens varetægt.

Forældreansvarsloven ser sig blind på en paragraf i FNs Børnekonvention, som omtaler barnets ret til to forældre og slutter, at det er til barnets bedste. Virkeligheden og forskning viser, at det ikke nødvendigvis er tilfældet, og slet ikke i de mange skræmmeeeksempler. Forældreansvarsloven fremstår som en ligestillingslov og ikke en børnebeskyttelseslov. Statsforvaltningen opererer med krav om dialog mellem parterne og taler om samværschikane, hvis barnet ikke udleveres til modparten, trods de beskrevne forhold, og det er derved umuligt at beskytte barnet mod overlast. En politianmeldelse for overgreb bliver afvist, hvis barnet er under skolealderen. Det egner sig ikke som vidne, selvom det har talens brug. En cirkelslutning omkring et prekært emne, som ingen kan lide at røre ved. Men hvor er den fjerde statsmagt Pressen?

Ole Timmer, Arkitekt m.a.a., Munkeruphave 23, 3120 Dronningmølle.